

Forfatter: Kierkegaard, Søren

Titel: Journalen NB20 : 1850

Citation: Kierkegaard, Søren: "Journalen NB20 : 1850", i Kierkegaard, Søren: *Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23*, udg. af Niels Jørgen Cappelørn; Joakim Garff; Anne Mette Hansen; Johnny Kondrup, Søren Kierkegaard Forskningscenteret 2006 , s. 75.
Onlineudgave fra Søren Kierkegaards Skrifter: <https://tekster.kb.dk/text/sks-nb20-txt-shoot-n57.pdf> (tilgået 02. maj 2024)

Anvendt udgave: Søren Kierkegaards Skrifter, Bd. 23

Ophavsret: Materialet er dedikeret til public domain. [Læs CC0-erklæringen](#)

NB20:57

#

Det ved et Mirakel af Xstus at frelses fra eet eller andet Onde - og at afdøe.

Det at Xstus gjorde Mirakler, helbredede Syge o: s: v: pleier man da at benytte for at vise, hvor ligefrem det er at forstaae, at Enhver ligefrem maatte ønske at være samtidig med ham for at søge Hjælp hos ham.

Lad os see Sagen noget nærmere. Spørgsmaalet bliver bestandig til hvilken Art Existents vender den Hjulpne tilbage efterat være hjulpet.

Xsti Mening er aabenbar, at den saaledes Hjulpne nu skal slutte sig til ham, blive Efterfølger, forsage denne Verden, og hvorledes dette er at forstaae, vil han kunde see ved at agte paa Xstus, vil ogsaa let opdage, hvilken Følgen bliver af at slutte sig til ham.

Men naar saa er, saa vil det gjælde om de fleste msklige Onder, at saa er de lettere at bære end denne for Kjød og Blod saa smertelige Operation virkelig at afdøe fra Verden.

Lad mig danne et Exempel. Der lever samtidigt med Xstus et Msk, hvem Lykken i alle Henseender forresten har tilsmilet - kun er der een Qval under hvilken han ømmer sig; den forstyrrer ham dog egl. dette Liv, o, dette Liv, siger han, dette Liv som ellers var lykkeligt som sjeldent sjeldent noget Mskes. Dersom dette Kors kunde tages bort, hvorledes vilde han da ikke glæde sig ved Livet, hvorledes ikke takke Den, der hjalp ham.

Tænk nu han levede samtidig med Xstus. Jeg vil nu ikke dvæle ved, at det vel neppe vilde falde et saadant Msk. ind at henvende sig til Xstus, at han vel forud vilde frygte for at Sagen kunde blive ham for alvorlig. Dog lad os antage det.

Altsaa han henvender sig til ham. Lad os antage, at Xstus vil hjælpe ham - men føier Xstus til, saa maa Du blive min Discipel i Efterfølgelse. Hvad saa? Jeg tænker dette Msk. vil sige: dette er en egen Sag, jeg ønskede at blive dette Kors frit for ret at glæde mig ved Livet, og Du er villig til at hjælpe mig mod at jeg saa fuldkommen afdøer fra denne Verden. Men naar saa er, saa staaer jeg mig bedre ved at blive som jeg er, at nyde Livet saa godt jeg kan trods denne min Plage, end at hjælpes saaledes; og paa den anden Side, skulde jeg virkelig afdøe fra Verden som Du forlanger, saa er denne Plage da ikke saa farlig, at den mere ell. mindre ingen synderlig Forskjel gjør.

Tag en Halt. Ja Den der efter en stor Maalestok ønsker at nyde dette Liv (en Lord Byron fE) han kunde vel ønske at vorde helbredet – men ikke paa det Vilkaar, at han saa heelt og holden skulde afdøe fra Verden. Og paa den anden Side, skal man heelt og holdent afdøe fra Verden, saa skjønnes det ikke at gjøre stort fra eller til, om man er Halt ell. ikke.

Men atter her lefler man med Xstus. Man gjør ham til en Under-Doctor, der ved et Mirakel hjælper En – man glemmer at han er en Lærer.

Og selv om Xstus ikke forpligtede den saaledes Hjulpne til Efterfølgelse: ethvert bedre Msk. vilde dog føle sig forpligtet dertil – hvis han ved et Mirakel blev hjulpet af ham. Og saaledes bliver dog Sagen den samme. Hvis det var En, der ønskede at nyde Livet, hvis Xstus hjalp ham, ikke sagde et Ord om Efterfølgelse: o, alene det at forskylde en saadan Utaknemlighed, det var jo dog nok til at forstyrre En Livets Nydelse, selv om man ikke kunde beslutte sig til at blive Efterfølger. Af de 10 Spedalske vendte kun een tilbage – men mon de 9 egl. have havt stor Glæde af deres Helbredelse, der bestandigt mindede dem om at have taget Xstus forfængeligt.

For at gjøre Mirakler forudsætter Xstus: Tro. Heri ligger egl. at Den, der vil hjælpes, maa være ifærd med at ville afdøe fra Verden. Saa hjælpes han, men forpligtes saa til i Efterfølgelse ganske at afdøe fra denne Verden.

Dette er Forholdet, saa taber Dette med Miraklet sit Forføreriske.